

STĂPÂNIND VRĂJMAȘULUI

PORȚILE

Bună dimineața,
tuturor. Sunt bucuros pentru că pot să fiu din nou aici în Tabernacol, în dimineața aceasta, ca să mă rog pentru bolnavi. În curând vom pleca spre California, pentru întâlnirile de pe Coasta de Vest, de aceea v-am fi recunoscători dacă v-ați ruga pentru noi, ca Domnul cerurilor să Se îndure și să ne dea clipe minunate.

M-am întors abia ieri, sau mai bine zis, aseară târziu, dar pot să vă spun că ziua de ieri și cea de alaltăieri, au fost cu adevărat foarte importante pentru mine. Sunt cel puțin doi sau trei oameni din locul acesta, care pot să depună mărturie cu privire la prezența Domnului aici. S-a întâmplat ceva cu adevărat extraordinar, dar nu am timp să vă povestesc acum. Totuși, s-ar putea să avem timp pentru aceasta duminica viitoare.

Dacă Domnul va voi,
mă voi întoarce duminică dimineața, chiar și numai pentru serviciul de vindecare.

Dacă va fi posibil,
pe la prânz am vrea să plecăm la adunarea din San Jose, California. Credem că acela va fi momentul când va sosi acea schimbare în slujba mea; schimbarea pe care o aștept de foarte multă vreme. Adevărul este că ieri am crezut că se va întâmpla ceea ce aștept, dar nu a fost așa, deși e foarte aproape, iar când va veni, va întrece cu mult ceea ce am văzut sau am auzit vreodată.

Să nu uitați,

prieteni, că aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Vedeteți? Acesta este motivul pentru care așteptăm să se întâmple din clipă în clipă.

Acuma, întrunirea are loc acolo unde se țin târgurile, nu-i așa Gene? Mă refer la adunarea de la San Jose, California. Va fi o campanie de zece zile, și va dura în perioada 20 - 29 noiembrie.

Să ne purtați în rugăciunile voastre.

Acum, dacă ne încadrăm în timp, vom avea la dispoziție o oră și jumătate, așa că vom începe serviciul de rugăciune pentru bolnavi și de aducere în lumină a Cuvântului.

Pentru dimineața aceasta, am ales două pasaje din Biblie, despre care doresc să vorbesc. Dar înainte de a face aceasta, să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Dumnezeule îndurător, noi ne apropiem și în dimineața aceasta plini de smerenie de tronul slavei Tale, ca niște copii lipsiți de merite, dar cu o credință neprefăcută în Tine, credința care ne-a fost dată de Duhul Sfânt, prin prezența Lui nelipsită din mijlocul nostru, și prin făgăduința Domnului Isus, care a spus că dacă vom fi smeriți, ne va da orice vom cere în Numele Lui. Acesta este motivul pentru care nu privim la meritele noastre, deoarece nu avem nici unul, ci privim înapoi la meritele Calvarului, unde Fiul lui Dumnezeu ne-a dăruit harul Său fără plată.

Ne este greu să ne oprim lacrimile când ne gândim cât de netrebnci am fost și cum, prin Calvar și prin harul Său, El ne-a adus la o părtășie atât de strânsă cu Dumnezeu, astfel

Încât acum suntem fiii și fiicele Lui.

Doamne, în dimineața aceasta, venim sub acest acoperiș ca să ne punem în slujba Ta, ca să ne mărturisim păcatele și să ne închinăm înaintea Ta. Noi credem că Tu vei fi cu noi și că ne vei descoperi apropierea venirii Tale, pentru ca, din zi în zi să ne pregătim tot mai mult inimile pentru acest eveniment așteptat de mii de ani, căci cu adevărat întreaga natură geme și strigă după eliberare.

Și Duhul nostru, mărturisește tot timpul, Doamne, că suntem străini și călători, și că suntem în căutarea unei cetăți al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu. O, noi așteptăm acel moment extraordinar!

Doamne, noi suntem foarte mișcați de aceste adunări, căci venim aici ca să ne rugăm pentru copiii Tăi care sunt bolnavi și suferinzi. Acesta este motivul pentru care Te rugăm ca astăzi să Te descoperi în mod deosebit în mijlocul nostru, vindecând toate bolile și suferințele din mijlocul nostru. Fă ca aceasta să fie o mărturie pentru întâlnirea de ieri cu Tine, căci Tu ai confirmat de atâtea ori că acesta este adevărul. Noi simțim că ceasul acela este foarte aproape, Doamne, și că s-ar putea ca astăzi să fie ziua când Tu vei dăruia mai mult har lucrării pentru poporul Tău.

Tată Doamne, noi nu ne vom ruga numai pentru cei prezenți aici, ci pentru toți aceia care sunt strâmtorați, atât fizic, cât și duhovnicește, din întreaga lume. O, Doamne, dăruiește-le ceea ce-și doresc, pentru că fiii Tăi sunt pe câmpul de luptă în aceste zile! Tu ești mai puternic decât el, pentru că este scris: *„Cel ce este în voi, e mai tare decât cel ce este în lume.”*

Vorbește-le prin

Cuvântul Tău scris, și îngăduie ca atunci când vom pleca de aici, să zicem la fel ca cei din Emaus: „*Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum...?*” (Luca 24.32a).

Ascultă-ne, pentru că

Te rugăm în Numele lui Isus, care ne-a dat făgăduința. Amin.

Acum voi citi din

două locuri din **cartea Genezei**. Unul dintre ele se află în **capitolul 24**, începând de la **versetele 56-60**:

„El le-a răspuns: „Nu mă opriți, fiindcă Domnul mi-a dat izbândă în călătoria mea; lăsați-mă să plec, și să mă duc la stăpânul meu.”

Atunci ei au răspuns: „Să chemăm pe fată și s-o întrebăm.”

Au chemat dar pe Rebeca, și i-au zis: „Vrei să te duci cu omul acesta?”

„Da, vreau,, a răspuns ea.

Și au lăsat pe sora lor Rebeca să plece cu doica ei, cu robul lui Avraam și cu oamenii lui.

Au binecuvântat pe Rebeca și i-au zis: „O, sora noastră, să ajungi mama a mii de zeci de mii, și sămânța ta să stăpânească porțile vrășmașului!”

Iar din **Geneza 22**,
citim **versetele 15-18**:

„Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam,

**și a zis: „pe Mine însumi jur, zice Domnul, pentru că ai
făcut lucrul acesta, și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu,**

**te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte
mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul mării: și sămânța
ta
va stăpâni porțile vrășmașilor ei.”**

**Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în
sămânța ta, pentru că ai ascultat porunca Mea.”**

Fie ca Domnul să adauge
binecuvântările Sale la citirea acestui Cuvânt.

Subiectul meu din
dimineața aceasta se referă la încercările prin care trecem înainte de a primi
făgăduințele date, de aceea l-am intitulat: „Stăpânind porțile vrășmașului”.

Noi știm că Dumnezeu
l-a încercat pe patriarhul Avraam pentru că îi dăduse o făgăduință, iar când
Domnul dă o făgăduință, vrea să fie sigur că omul o merită, așa că numai după
aceea o duce la îndeplinire.

Astfel, Dumnezeu i-a

făgăduit lui Avraam că sămânța lui va fi o binecuvântare pentru întreaga lume, că va avea un fiu și că din acesta va ieși Sămânța care va binecuvânta întregul pământ.

Când a primit

făgăduința, Avraam avea șaptezeci și cinci de ani, iar soția lui, Sara, șizeci și cinci. Dar Biblia spune că Avraam nu s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu, ci s-a întărit în credință și l-a dat slavă. Totuși, Dumnezeu l-a încercat din când în când, iar binecuvântarea a venit abia după ce a trecut și ultima încercare.

Același lucru se

întâmplă și cu sămânța lui Avraam: înainte de a-și ține promisiunile, El ne trece prin încercarea finală. Aici am vrut să spun o părere personală, dar mă abțin. Da, El ne va trece printr-o ultimă încercare ca să vadă ce facem.

Punându-l la

încercare pe Avraam, Dumnezeu l-a găsit la fel de credincios ca la început.

Ce binecuvântare ar

fi în dimineața aceasta, dacă noi, cei care credem făgăduința Lui de vindecare, am sta la fel de neclintiți ca la început, indiferent de ce spune doctorul.

Avraam a făcut tocmai

aceasta. Astfel, el nu și-a cruțat nici chiar fiul, pe singurul său fiu, ci a fost gata să-l junghie și în felul acesta să distrugă mărturia pe care o ținuse sus douăzeci și cinci de ani.

Da, el spusese

tuturor că va avea un fiu, iar când el a venit în sfârșit, Dumnezeu i-a cerut

să distrugă singura nădejde că mărturia va fi adevărată.

Dar când Dumnezeu a văzut că Avraam stă neclintit pe credința lui, l-a strigat din ceruri și i-a zis:

„Pe Mine însumi jur, zice Domnul, că te voi binecuvânta și te voi înmulți, iar sămânța ta va stăpâni porțile vrășmașului!” Ce făgăduință!

Iar Rebeca, cea care urma să fie soția acestui fiu făgăduit și așteptat, a văzut lucrarea Duhului Sfânt atunci când a fost chemată să treacă ultima încercare, da, atunci când i s-a cerut să-l însoțească pe acel bărbat străin.

Atunci când părinții ei nu se puteau decide dacă ar fi bine sau nu să meargă cu un om străin, ca să fie soția unui bărbat pe care nu-l văzuse niciodată, ea a fost pusă în fața ultimei încercări:

„Să chemăm fata și s-o întrebăm.” (Geneza 24. 57). *„căci în felul acesta vom auzi din gura ei dacă vrea să meargă sau nu.”*

Acest lucru este valabil pentru toată sămânța lui Avraam. Gura ta trebuie să mărturisească hotărârea pe care o iei, pentru că El vrea să audă aceasta de la tine.

Dar vedem că atunci când a fost pusă la încercare, Rebeca n-a stat nici o clipă pe gânduri, ci a răspuns: „Voi merge”. Vedeți, ea

nu a spus: „Lasă-mă să studiez problema, apoi am să-ți spun ce-am hotărât.”, ci a fost pe deplin convinsă.

Vedeți? Numai un astfel de popor poate fi folosit de Dumnezeu – cei care sunt pe deplin convinși că El Își va ține făgăduințele și care spun: „Voi merge!”

Apoi rudele ei, care erau unse, deși poate nu știau lucrul acesta, au proorocit așezându-și mâinile peste sora și fiica lor, această tânără și frumoasă iudeică, pe care au așezat-o pe o cămilă și au trimis-o printre străini, într-o țară străină. Dar asupra lor era Ceva, astfel încât au putut să spună: *„Sămânța ta să stăpânească porțile vrășmașului.”* Și: *„Tu vei fi mama a mii de zeci de mii.”*

Iar astăzi, acea seminție, poporul lui Dumnezeu, este împrăștiat peste tot în lume, astfel încât la înviere, ei vor fi ca stelele cerului, și ca nisipul de pe țărmul mării – mii de zeci de mii.

„Sămânța ta va stăpâni porțile vrășmașului.”

Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu. Prin Duhul Sfânt, ei au văzut că fiul pe care-l va naște ea, era o parte din ea, pentru că, carnea lui era o parte din carnea ei, i-au spus: *„Sămânța ta să stăpânească porțile vrășmașului.”*

Ce a făcut biserica Dumnezeului celui viu, cu făgăduința că va stăpâni porțile vrășmașului?

Noi suntem sămânța

lui Avraam, deoarece prin moartea lui Hristos, am fost făcuți moștenitorii făgăduinței, împreună cu el. Da, noi suntem sămânța lui Avraam și ca urmare, moștenitorii tuturor făgăduințelor care i-au fost date lui. Dar ce vom face când va veni încercarea, ne vom poticni? Nu, eu nu cred că adevărata sămânța a lui Avraam se va poticni, ci dimpotrivă, ei vor fi la fel de viteji și de credincioși ca părintele lor Avraam.

Noi știm că Dumnezeu

nu poate să facă nici o făgăduință fără s-o împlinească. Da, El trebuie s-o împlinească pentru că este Dumnezeu.

Apoi, mulți ani mai

târziu, când poporul promis, sămânța lui Avraam, se afla în călătorie spre țara făgăduită, în fața lor s-a ridicat o poartă, și anume, fratele lor, Moab.

Acesta s-a ridicat și

le-a spus: „Nu vă voi îngădui să treceți prin țara mea!” Atunci Israelul le-a răspuns:

„Vom merge pe drumul cel mare: și, dacă vom bea din apa ta, eu și turmele mele, îți voi plăti prețul; nu-ți cer altceva decât să trec cu picioarele.” (Numeri 20.19).

Dar Moab a răspuns: „Nu vei trece prin această țară!”

Făgăduințele lui

Dumnezeu au rămas însă în picioare. Apoi, moabiții au adus pe Balaam ca să blesteme poporul Israel, și au încercat să-i arate părțile cele mai rele ale seminței binecuvântate, dar Dumnezeu i-a arătat părțile cele mai bune, așa că atunci când și-a rostit proorocia, Balaam a zis:

„Binecuvântat să fie oricine te va binecuvânta, și blestemat să fie oricine te va blestema.” (Numeri 24.9).

Astfel împotrivirea a căzut, iar Israelul a mers mai departe traversând câmpia. Vedeți? Dumnezeu făgăduise că el va stăpâni porțile vrășmașului și așa a fost.

După mulți ani, a venit un bărbat care se numea Daniel. El era tot din sămânța credincioasă făgăduințelor, pentru că era sămânța lui Avraam. Dumnezeu îl alesese încă înainte de întemeierea lumii, ca să fie proorocul Său, așa că a trăit neînduplecat și credincios, și măcar că se afla într-o țară străină, a zis:

„Nu mă voi pângări împreună cu aceștia, ci voi rămâne credincios.”

Vedeți? Aceasta este poziția seminței adevărate a lui Avraam – deși trăiește într-o țară străină și printre oameni diferiți, ea rămâne credincioasă făgăduințelor date: *„Nu mă voi pângări împreună cu aceștia, ci voi rămâne credincios.”*

Apoi Dumnezeu l-a pus la încercare, întocmai cum făcuse și cu părintele său, Avraam.

Astfel, împăratul i-a zis: *„Ori vei fi ca noi și te vei închina în felul nostru, ori te voi arunca într-o groapă cu lei înfometate!”*

Atunci Daniel a răspuns la fel ca părintele său: *„Poți să*

mă arunci în groapa cu lei, căci eu tot nu mă voi închina înaintea idolilor voștri! Nu mă voi supune religiei voastre, ci voi rămâne credincios lui IeHoVaH."

Auzind aceasta, împăratul l-a aruncat în groapa cu lei, dar atunci când leii – vrășmașul – s-au repezit la el, Dumnezeu Și-a respectat făgăduința. Da, Daniel a stăpânit porțile vrășmașului! Astfel, Dumnezeu a pus un înger înaintea leilor și a stăpânit poarta.

Vedeți? Dumnezeu Își ține făgăduințele.

„Sămânța ta va stăpâni porțile vrășmașului!” Cine a spus aceasta? Dumnezeu.

Tot acolo erau încă trei tineri credincioși făgăduinței, sămânța adevărată a lui Avraam: Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și ei au fost puși la încercare. Astfel, împăratul le-a zis:

„Când veți auzi sunetul harpei și al trompetei, să vă închinați în felul nostru și să renunțați la credința voastră, căci și așa, religia voastră nu este cu nimic mai bună decât celelalte.”

Nu auzim și noi aceste cuvinte tot timpul? Dar eu vă spun: credința în Isus Hristos este deosebită. Puterea învierii Lui este deosebită. Noi suntem un popor deosebit, o preoție împărătească, pentru că Dumnezeu ne face deosebiți.

Și Nebucadnețar le-a

spus: *„Trebuie să fiți la fel ca noi!”*

Vedeți? Totul ar fi fost în ordine pentru Șadrac, Meșac și Abed-Nego, dacă ar fi acceptat să fie ca ei, dacă ar fi renunțat să fie deosebiți.

Apoi împăratul a

adăugat: *„Dacă nu veți face așa, vă vom*

arunca într-un cuptor încins și atunci o să vă pară rău că n-ați vrut să fiți ca noi!”

Dar ei s-au ținut

strâns de făgăduință. Atunci i-au legat și i-au dus la cuptorul încins, au deschis ușa și i-au aruncat înăuntru în flăcări – acesta era vrășmașul care urma să-i nimicească. Dar ei au stăpânit porțile lui. Dumnezeu L-a trimis pe Îngerul Său ca să îi răcorească și să vorbească cu ei.

Vedeți? Făgăduința

lui Dumnezeu a stat în picioare, așa că ei au stăpânit porțile vrășmașului. Mai întâi au fost încercați, dar apoi au stăpânit porțile vrășmașului.

Oare n-a spus Domnul

Isus că *„oricine va face să păcătuiască*

pe unul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine să i se atârne de

gât o piatră mare de moară, și să fie înecat în adâncul mării”? De aceea: „Feriți-vă să nu defăimați nici măcar pe unul

din acești micuți....” (Matei 18.6, 10). Și tot El a zis că: *„acestea sunt semnele care-i vor însoți pe cei ce cred.”*

Vedeți? El îi făcea

deosebiți pe cei credincioși, arătându-le ce să creadă și ce să nu creadă.

Și eu vreau să vă spun că există trei feluri de credincioși: necredincioși, credincioșii prefăcuți (formaliștii) și credincioșii adevărați, dar Dumnezeu poate să facă deosebirea și să dovedească cine este credincios și cine nu, pentru că credinciosul stă neclintit pe ceea ce spune Dumnezeu. Desigur.

Priviți. În zilele lui Ilie Tișbitul, se părea că din tot poporul Israel, el era singurul care trăia pentru Dumnezeu. Împăratul voia să-l tragă la judecată și din cauza aceasta, a suferit multe prigoane. Da, Izabela, împărăteasa aceea spoită și păgână, îi amenința viața, dar când a sosit timpul, Ilie a stăpânit porțile vrășmașului și a întors tot poporul lui Dumnezeu.

Vedeți? Dumnezeu își ține făgăduința.

Și Moise a făcut parte din această sămânță împărătească. El a fost trimis în Egipt ca să îi elibereze pe copiii lui Israel, de aceea Dumnezeu i-a dat putere să facă semne și minuni: să lovească pământul cu broaște, cu muște, cu întuneric, grindină, piatră și foc, etc., iar când a condus poporul afară, prin mâna lui IaHVeH, a întâlnit o poartă care stătea între el și țara făgăduită: aceasta era Marea Roșie. Da, Israelul era prins ca într-un clește: în spate venea oștirea lui Faraon, de o parte și de alta erau munții, iar în față, Marea Roșie, dar Moise a pășit înainte și a stăpânit poarta vrășmașului, trecând prin Mare cu încălțăminte uscată, ca și când ar fi mers pe un drum prăfuit.

De ce? Pentru că Dumnezeu spusese:

„Vei stăpâni poarta vrășmașului!” și aceasta era totul.

Câțiva ani mai

târziu, au veni încercările, iar biserica a fost clătinată. Acest lucru este foarte ușor de realizat atunci când s-ar părea că lucrurile se desfășoară altfel decât ar fi normal, dar nu uitați un lucru: Dumnezeu este Acela care îngăduie ca biserica să treacă prin încercări, pentru că fiecare fiu care vine la El, trebuie să fie încercat și apoi dovedit. Da, Dumnezeu lasă bolile și suferințele să vină peste tine ca să te încerce și să dovedească cine ești, ca să arate lumii că ești cu adevărat sămânța lui Avraam. El permite aceasta în mod voit. Astfel, îngăduie catastrofe; îngăduie ca Diavolul să te ispitească și bineînțeles că o va face în toate felurile, dar nu va putea să se atingă de viața ta. Te va putea arunca pe patul suferinței, îi va întoarce pe prieteni împotriva ta, va întoarce biserica împotriva ta, dar să nu uitați că este voia lui Dumnezeu să treceți prin toate acestea, deoarece noi suntem mai de preț înaintea Lui decât aurul.

Ce părere aveți

despre Avraam când s-a dus cu Isaac pe munte? Vedeți? El a primit făgăduința prin faptul că a privit cu credincioșie numai spre dreptatea și îndurarea lui Iahve, iar când Dumnezeu i-a văzut neclintirea, l-a strigat din ceruri și i-a zis:

„Sămânța ta va stăpâni porțile vrășmașului.” „Pe Mine însumi Mă jur că voi face aceasta!”

El nu putea să jure

pe cineva mai mare, de aceea a jurat pe Sine însuși, iar dacă a îngăduit ca Avraam să treacă prin încercarea finală, înseamnă că ne va trece și pe noi prin ea, prin acel moment decisiv când totul și toți te-au părăsit, iar tu trebuie să rezisti singur. Aleluia! Aceasta este. Tu trebuie să rezisti singur. Să pășești în față și să spui: „Chiar dacă El m-a pedepsit, tot mă încred în El!” Vedeți? Aceasta este dovada că sunteți sămânța lui Avraam.

Domnul este Cel care a dat făgăduința, așa că indiferent ce vor spune ceilalți, „Eu și casa mea, vom sluji Domnului”. Da, chiar dacă ceilalți vor spune că nu e decât exaltare și fanatism, „Eu și casa mea, vom sluji Domnului.”

Orice s-ar întâmpla, voi spune și eu la fel ca și Pavel, care a zis: „...*(Eu) slujesc Dumnezeului părinților mei după Calea, pe care ei o numesc „partidă”* (sau erezie). (Fapte 24.14).

Chiar dacă în biserică se vor infiltra flecari, escroci și alte feluri de oameni, „eu și casa mea, vom sluji Domnului.” Chiar dacă toți vor pleca; chiar dacă biserica se va răci și va sta indiferentă în fața Cuvântului, totuși „*eu și casa mea, vom sluji Domnului!*” Da, chiar dacă m-am rugat pentru cineva și omul acela nu s-a vindecat, aceasta nu înseamnă nimic, căci „eu și casa mea, vom sluji în continuare Domnului!”

Și nu uitați: Omul poate greși, dar Dumnezeu nu greșește niciodată. Da, omul greșește chiar dacă n-o face intenționat, iar Dumnezeu îngăduie aceasta pentru ca noi să nu ne punem niciodată încrederea într-un om, oricine ar fi el. De aceea credința noastră nu se bazează pe înțelepciunea omenească, ci pe puterea învierii lui Isus Hristos.

Pe aceasta stă adevărata sămânță a lui Avraam în așteptarea împlinirii făgăduinței, deoarece ea posedă Duhul Sfânt. Dacă un om nu are Duhul Sfânt, nu este sămânța lui Avraam, dar dacă Îl are, el va primi aceeași credință care era în Avraam, indiferent ce se va întâmpla.

Priviți iscoadele

trimise de Moise. Când s-au întors zece dintre ele au spus: *„Este o nebunie să încercăm! Nu vom putea merge mai departe pentru că poporul din țară este un popor de uriași, bine organizat și înarmat cu sulite puternice, pe când noi suntem ca niște lăcuste pe lângă ei.”*

Nu știu de ce, dar sunt înclinat să cred că Iosua era un bărbat mic și slăbuț, și mi-l pot imagina sărind pe o cutie și zicând:

„Bărbaților și fraților, noi suntem mai mult decât în stare să-i cucerim.”

Vedeți? De ce vorbea el așa? Pentru că era sămânța lui Avraam, Dumnezeu dăduse o făgăduință, iar Iosua stătea pe ea. Nu conta cât de puternică era împotrivirea, sămânța adevărată a lui Avraam a spus: *„Putem să-i biruim, pentru că Dumnezeu i-a dat în mâinile noastre!”*

Iată unde vă aflați în dimineața aceasta.

Iată unde este biserica Dumnezeului celui viu. Pe mine nu mă interesează ce spun ceilalți: ce spune doctorul; ce spune necredinciosul, sau oricine altcineva, noi suntem mai mult decât în stare să trecem peste cele ce vor veni, pentru că Dumnezeu ne-a dat făgăduința. Da, noi suntem sămânța lui Avraam și ca urmare vom stăpâni poarta vrășmașului. Nu contează cine este acest vrășmaș – Dumnezeu ne-a dat făgăduința și așa va fi!

Vedeți? Țara era a

lor, era în mâinile lor.

Vindecarea este în mâinile noastre; mântuirea este în mâinile noastre; Duhul Sfânt este în mâinile noastre. Astăzi sunt mii de predicatori care neagă aceasta, de aceea Avraam știe că acesta este adevărul, de aceea ea va merge înainte și ia în stăpânire toate porțile vrășmașului. De ce? Pentru că așa a spus Dumnezeu: „*Sămânța ta va stăpâni porțile vrășmașului!*”

Dar nu uitați un lucru: aceasta nu înseamnă că nu veți trece prin încercări.

Vedeți? Iosua a rămas credincios. El a zis:

„Pe mine nu mă interesează cât sunt de mari acei oameni, nici ce arme au, sau cât de întărite sunt cetățile lor. Dumnezeu a dat o făgăduință – că sămânța împărătească a lui Dumnezeu va stăpâni poarta dușmanului – așa că noi vom merge să ocupăm țara, pentru că suntem mai puternici decât ei.”

O, aceasta este adevărata sămânță a lui Avraam!

Cei care erau doar o sămânță naturală, au zis: „Nu, noi nu putem face aceasta. Nici n-are rost să încercăm, pentru că suntem deja biruiți!” Vedeți? Ei priveau la ceea ce vedeau cu ochii, dar Iosua se uita la ceea ce spusese Dumnezeu.

Da, sămânța lui Avraam nu privește la lucrurile firești, ci se uită la ceea ce a spus Dumnezeu – ea stă pe făgăduință.

Ce s-ar întâmpla dacă

Avraam ar fi privit la lucrurile firești? El avea 100 de ani, iar soția lui 90, și trăiseră împreună de când fuseseră tineri, dar n-avuseseră nici un copil. Totuși, el n-a privit la aceste lucruri, ci a stat neclintit pe ceea ce-i spusese Dumnezeu:

„Cu adevărat, nevastă-ta Sara îți va naște un fiu...” (Geneza 17.19a).

Da, el a crezut, de aceea, să nu ne uităm niciodată la piedici, ci la ceea ce a spus Dumnezeu, căci aceasta este totul!

Mai târziu, când

Iosua a ajuns conducătorul oștirii lui Israel, au ajuns la Iordan. Ei puteau să privească dincolo de apă și să vadă Ierihonul, dar în fața lor stătea o poartă de netrecut: Iordanul.

Să nu uitați însă că

făgăduința lui Dumnezeu dăruiește orice poartă! *„Sămânța ta va stăpâni porțile vrășmașului!”* Aceasta o stabilește.

Eu cred însă că în

dimineața aceea când Israelul a ajuns la Iordan, Diavolul adunase acolo nori mari de furtună, iar apele furioase se revărsaseră peste maluri inundând câmpia. O, ce vreme de încercare! Dar Iosua a spus: *„Pregătiți-vă căci veți vedea slava lui Dumnezeu!”*

Astfel, poporul s-a

curățit și s-a pregătit să meargă înainte, deși totul le stătea împotriva. Ei nu se temeau de nimic, pentru că erau sămânța lui Avraam, despre care

Dumnezeu

spusese jurând pe Sine însuși: „că va stăpâni porțile vrășmașului”, așa că au venit la Iordan, care era poarta vrășmașului, și l-au stăpânit (l-au trecut pe uscat).

Fraților, într-una

din aceste dimineți, și eu mă voi apropia de acea ultimă poartă. Și nu doar eu, ci și voi trebuie să coborâți la Iordan, dar să nu uitați că sămânța lui Avraam va stăpâni această poartă. Nu contează ce se ridică înaintea voastră, voi veți stăpâni orice poartă a vrășmașului.

Toți acești bărbați

au murit, dar într-o zi, în Betleemul lui Iuda, s-a născut Sămânța

Împărătească, ce fusese preumbrită de ceilalți. Această Sămânță împărătească

s-a născut printr-o fecioară, iar în venele Lui curgea Puterea care urma să biruiască

moartea și iadul. Un om obișnuit n-ar fi putut face aceasta, dar dacă Dumnezeu dă o făgăduință, tot El o și împlinește.

El este același

Dumnezeu care a fost cu Avraam, IeHoVaH-Jire – așa că ne va arăta și nouă cum putem intra în stăpânirea porții vrășmașului.

Cum vom putea face

aceasta? Moise a murit; Iosua a murit, toți ceilalți au murit, dar Dumnezeu a

spus: „Sămânța ta va stăpâni poarta vrășmașului.” Cum vom putea stăpâni

moartea? Există o cale pentru aceasta, făgăduința lui Dumnezeu care spune: „El va stăpâni poarta vrășmașului!”

Acum priviți. Sămânță

împărătească s-a născut, apoi a fost ispitit la fel ca noi. Da, El a fost

ispitit la fel ca orice om. După ce a primit Duhul Sfânt, Diavolul l-a dus

repede în pustie, unde L-a ispitit timp de 40 de zile. Apoi, când L-a dus să fie răstignit, L-au scuipat și l-au bătut cuie în mâini și în picioare. El a trecut prin orice boală, dar a dovedit că are puterea să le vindece pe toate. Astfel, atunci când soacra lui Petru zăcea în pat, cuprinsă de friguri, El s-a atins de mâna ei și a fost vindecată pe loc. (Matei 8.14-15).

Apoi, când acel lepros s-a apropiat de El și l-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești!”, Isus a întins mâna, s-a atins de el și i-a zis: „Da, vreau, fii curățit!” și leprosul a fost vindecat pe loc. (Matei 8.2-3).

Vedeți? El a învins și a stăpânit poarta leprei; a stăpânit poarta febrei; într-un cuvânt a stăpânit întreaga natură. De ce? Pentru că era Sămânța împărătească a lui Avraam, Cel făgăduit, prin care Avraam și toată sămânța lui, au primit biruința asupra porților vrășmașului, dovedind astfel că făgăduința dată de Dumnezeu este adevărată.

Da, El a învins boala; a învins ispita și păcatul, iar atunci când vrășmașului L-a scuipat în față și l-a tras palme, nu a răspuns nimic, ci a întors și celălalt obraz. Când l-au smuls barba și l-au scuipat, a tăcut și nu a spus nici un cuvânt. De ce? Pentru că a biruit și a stăpânit poarta vrășmașului.

Poate cineva spune:
„O, dar caracterul meu nu mă lasă să îndur așa ceva!” Sămânța a lui Avraam, nu uita că El a biruit totul pentru voi!

Când L-au chinuit, El nu a spus nici un cuvânt; când și-au bătut joc de El, a stat liniștit; când L-au numit „drac”, nu a dat nici o replică și aceasta pentru că El avea de

îndeplinit o lucrare cu care-L însărcinase Tatăl, și pentru care venise. Și în final, a fost pus pe cruce deoarece trebuia să se lupte cu moartea.

Toți ceilalți bărbați ai lui Dumnezeu biruiseră moartea, natura, leii, focul, etc., dar în fața morții nu putuseră face nimic.

Isus Hristos purta însă în venele Lui, puterea de biruință asupra morții.

Ei l-au luat mâinile și l-au pironit pe o cruce; l-au dezbrăcat și l-au înjosit făcându-l o priveliște pentru toți, iar după toate acestea, Moartea a venit și l-a provocat spunându-i: „Acum, Te voi lua cum l-am luat pe Iosua, pe Daniel și pe toți ceilalți! Da, acum vei muri!”

Și El a murit, iar când s-a întâmplat aceasta, soarele și-a ascuns fața de rușine, și toată natura s-a cutremurat. Da, soarele s-a întunecat în mijlocul zilei, iar stelele au refuzat să apară. A fost atât de întuneric, că nu puteai să-ți vezi propria mână. Îmi imaginez că întreaga natură a gemut spunând: „Vreau să mor cu El!”

O, frate, apoi Diavolul a trimis neprihănitul Său suflet în adâncimile fără sfârșit ale iadului. Porțile lui s-au deschis ca să-L primească, dar a treia zi, El s-a ridicat din mormânt biruitor asupra porților vrășmașului. Amin. *„Sămânța ta va stăpâni porțile vrășmașului.”*

Da, El a biruit moartea și iadul. În acea dimineață de Paște, El a biruit mormântul, așa că acum, noi suntem mai mult decât biruitori prin El, care ne-a iubit.

Apoi, în ziua

cincizecimii, El a trimis jos Duhul Sfânt ca să lucreze printre neamuri, să scoată afară sămânța făgăduită și să-i aducă pe păgâni la Domnul. Prin El, noi am primit dreptul de a stăpâni orice suferință. Noi nu mai trebuie să le biruim, pentru că au fost biruite deja de El, ci trebuie doar să intrăm în stăpânirea lor. Desigur.

Moartea este biruită;

iadul este biruit; suferința este biruită; ispita este biruită; toate duhurile rele sunt biruite; mormântul este biruit, de aceea, noi, care stăm la poartă, trebuie doar s-o luăm în stăpânire. Nu mai este nevoie să tragem nici măcar un foc, pentru că tot prețul biruinței a fost plătit.

El va stăpâni poarta

vrășmașului. A câtor vrășmași? A mii de milioane. Da, El va stăpâni poarta vrășmașilor, a fiecărui vrășmaș.

De ce? Pentru că S-a

ridicat dintre cei morți. Iar când făcut aceasta, ne-a dat și nouă stăpânirea acestor porți. Totul este în dar, deci fără plată, căci El a biruit pentru noi, fiecare poartă, fiecare suferință, așa că singurul lucru pe care trebuie să-l facem, e să pășim în fața porții și să spunem: „În Numele lui Isus Hristos, Biruitorul, deschide-te!” Amin.

Când vine timpul să mori,

Moartea zice: „Priviți cum îl fac să dea înapoi în credința lui!”

Dar nu este adevărat!

„În Numele lui Isus din Nazaret, retrage-te, Iordan (moarte)!” De ce? Pentru că sămânța lui Avraam stăpânește poarta aceasta.

Când Pavel, o sămânță
a lui Avraam, se pregătea pentru a fi decapitat, a spus plin de liniște:

„Unde îți este biruința moarte? Unde îți este boldul, moarte?” (1
Corinteni 15.55). Apoi a adăugat:

*v.57: „...mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu,
care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!”*

El va stăpâni poarta
vrășmașului, o va birui. El nu va fi biruit la poartă, ci o va învinge, o va
lua în stăpânire, pentru că are puterea s-o facă.

În Biserica

Dumnezeului celui viu, există în dimineața aceasta puterea de a vindeca toate
suferințele. În Biserica Dumnezeului Celui viu, există puterea de a rezista
ispitei, de a arunca afară păcatul și de a primi botezul cu Duhul Sfânt, pentru
că făgăduința dată de El spune: *„Orice
veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.”* (Ioan 16.23b).

*„Peste puțină vreme, lumea (nu sămânța făgăduită) nu Mă va mai vedea, dar voi
Mă veți vedea”;* (Ioan 14.19); pentru
că *„Eu sunt cu voi și în voi în toate
zilele, până la sfârșitul veacului.”* (Matei 28.20).

Sămânța făgăduită. *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și
voi. Prin aceasta, voi dovedi că sunt în mijlocul vostru.”*

Vedeți? *„Sămânța ta va stăpâni porțile vrășmașului.”*

Nu contează ce este această poartă: boală, ispită, păcat, sau orice altceva,

este biruită, iar sămânța lui Avraam o stăpânește.

Nu sunteți fericiți în

dimineața aceasta, să știți că noi suntem mai mult decât biruitori? Da, mai mult decât biruitori! O, nu mai este nimic pentru care trebuie să luptăm! Da, lupta s-a terminat; trâmbița a sunat; stindardul a fost ridicat și în mijlocul oricărui păcat, în mijlocul camerei fiecărui bolnav, stă crucea aceea veche și dură, udată de sângele lui Isus Hristos, Biruitorul. Prin urmare, tot ce mai trebuie să facem noi, este să credem, să privim și să trăim.

„Eu voi fi cu voi și voi dovedi aceasta...” Oamenii din zilele din urmă, vor spune: „O, aceasta a fost odată...”, dar *„Eu voi fi cu voi și lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi. Atunci veți ști că sunt cu voi și Mă veți vedea. Poporul Meu Mă va vedea. Sămânța lui Avraam Mă va vedea și va ști că Eu sunt. Ea Mă recunoaște, dar ceilalți Mă vor numi Beelzebul, așa cum au făcut și înaintașii lor. Voi însă, Mă veți recunoaște, pentru că voi fi cu voi; pentru că Mă veți vedea cu ochii voștri. Da, Mă veți vedea pentru că voi fi cu voi până la sfârșitul lumii. De aceea, cine va crede în Mine, va face și el lucrările Mele.”* Vedeți? Aceleași lucruri.

Da, Biserica

Dumnezeului Celui viu, are harul de a-L vedea pe Isus Hristos Cel înviat, pe Fiul Dumnezeului Celui viu, stând în mijlocul ei și făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci când a fost pe pământ. Prin aceasta, noi stăpânim orice poartă a vrășmașului.

Fratele meu, dacă în

dimineața aceasta ai un vrășmaș, nu uita că dacă ești sămânța lui Avraam, nu există suficienți draci în tot iadul ca să poată ține acea poartă închisă înaintea ta. Ea se va deschide. Nu contează ce este, tu pășește înainte ca o sămânță care are făgăduința și spune: „Eu cer aceasta pentru mine! Este a mea, deoarece Isus a înviat din morți, iar eu sunt biruitor prin El. De aceea, eu pășesc în

Numele lui Isus Hristos, și-ți poruncesc să te dai înapoi, căci eu voi trece înaintea! Amin.”

„El va stăpâni poarta vrășmașului!”

Atunci vei sta acolo cu capul sus și cu scutul strălucitor, acoperit de sângele Domnului Isus, iar vrășmașul nu va putea face nimic.

Dacă ai nevoie de ceva, vorbește cu El acum, în timp ce ne rugăm. Voi toți, cei care stați în dimineața aceasta aici cu capetele plecate, ridicați-vă mâna spre Isus și vorbiți cu El dacă sunteți în nevoie. Spuneți: „Doamne, Tu cunoști nevoia mea. În dimineața aceasta am auzit ceea ce spune Biblia: că sămânța lui Avraam va stăpâni poarta vrășmașului. De aceea vin și eu ca să stăpânesc poarta.

Eu am o supărare, am nevoie de Duhul Sfânt, dar păcatul m-a legat. Sunt în nevoie, dar acum vin la poartă, pentru că cred că în dimineața aceasta o voi lua în stăpânire. Da, vrășmașul trebuie să se dea la o parte, căci voi trece prin ea!”

Dumnezeule Sfânt, Tu ai văzut aceste mâini și știi că acesta este Cuvântul Tău. Eu nu am făcut decât să-L citesc și să scot în evidență personajele biblice, arătând cum au biruit împărații vrășmași, cum au umblat în dreptate, cum au învins furia focului, cum au scăpat de sabie, cum au închis gurile leilor, cum femeile și-au primit morții înapoi, și multe altele, pentru că așa ai făgăduit Tu că va fi. Da, pentru că Tu ai dat o făgăduință și aceasta a fost: *„Sămânță Ta, Avraame, va stăpâni poarta vrășmașului!”*, ea fiind valabilă și astăzi, pentru că Tu ții făgăduințele.

Împlinește-le Doamne,
dorințele inimii! Îngăduie ca atunci când vor pleca de aici, să fie deosebiți,
să fie încredințați că sunt biruitori, pentru că Sămânța împărătească a biruit
pentru ei.

Da, când a venit Sămânța născută dintr-o fecioară, El
a biruit orice vrăjmaș, chiar și moartea, așa cum nici chiar moartea nu mai
poate înspăimânta sămânța lui Avraam, deoarece noi avem făgăduința că vom
moșteni pământul și că ne vom întoarce biruitori, într-un trup de slavă, după
ce ultimul vrășmaș va fi așezat sub piciorul ultimului copil al lui Dumnezeu.

Doamne, mântuiește-i
pe acești păcătoși care stau în locul acesta cu mâinile ridicate. Ajută-i pe
cei rătăciți ca să înțeleagă că nu e bine să rămână așa, deoarece pot să
stăpânească „poarta rătăcirii”. Pe cei care au necazuri, un vocabular murdar, o
inimă care caută numai plăceri, sau lacomă de bani, etc., ajută-i să înțeleagă
că și ei pot stăpâni poarta vrășmașului. Dacă sunt bolnavi sau întristați, ei
pot stăpâni poarta vrășmașului, și aceasta pentru că *„El a fost străpuns pentru
păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile
noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui
suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5).

Tată, Te rog să Te
descoperi fiecăruia dintre noi, în dimineața aceasta, pentru că Îți cerem
aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Credeți cu adevărat,
fără nici o umbră de îndoială că acesta este adevărul? Amintiți-vă că lucrarea
Duhului Sfânt este atât de simplă încât încurcă mințile intelectualilor. Eu am
văzut Duhul Sfânt lucrând mult mai simplu decât m-aș fi putut gândi. Desigur.

După mintea mea, eu

aș fi putut spune: „O, așa ceva este imposibil!”, dar pentru El nu există nimic imposibil. Dumnezeu este în mijlocul poporului Său, și i Se descoperă prin lucruri foarte simple. El Își iubește poporul și vrea să-l ajute, descoperindu-i nu ceva ce va face în viitor, ci lucrarea pe care a făcut-o deja și care-l aparține. Da, e a ta; e un dar fără plată pe care Dumnezeu, Tatăl nostru, l-a făcut pentru Biserica Sa.

Mintea intelectuală

va fi și acum la fel de încurcată ca în zilele lui Daniel, ca în vremea copiilor evrei, sau în zilele celorlalți bărbați despre care am vorbit astăzi. Vedeți voi, marea lume intelectuală din aceste zile a fost la fel de greu de convins ca și acum, și aceasta pentru că vrășmașul s-a amestecat tot timpul în felul lor de a vedea lucrurile, în știința lor modernă, complicând totul. Desigur.

Dar cu toate acestea,

întotdeauna au existat oameni care au avut curajul să stea în fața lor și să le spună: „Dumnezeu are dreptate! Cuvântul Său este adevărul!”

O, și voi nu mai

trebuie să biruiți, pentru că El a biruit totul! Tot ce trebuie să faceți, este să vă ridicați, să stați în poartă și să spuneți: „Aceasta este a mea, pentru că Dumnezeu mi-a dat-o! El mi-a dat mântuirea, mi-a dat Duhul Sfânt, mi-a dat totul! El a spus că făgăduința Sa este pentru noi, pentru copiii noștri și pentru toți ceilalți oriunde ar fi ei, în oricât de mare număr îi va chema Domnul. Iată pe ce stau eu!”

Darul deosebirii pe

care îl am și toate celelalte daruri, se vor sfârși în curând. Da ele se vor sfârși, pentru că urmează ceva mai mare. Înțelegeți? Este ceva ce crește din ce în ce mai mult – eu știu că acesta este adevărul – și va fi din ce în ce mai mare și mai puternic. De ce? Pentru că așa a făgăduit El iar ceea ce spune El, nu poate trece fără să se împlinească întocmai, deoarece Dumnezeu nu greșește

niciodată.

Ce este aceasta? Prezența Lui vie printre noi, pentru a ne descoperi că El a luat poarta pentru noi.

El a fost Sămânță

Împărătească, de aceea nimeni altcineva în afară de El, n-ar fi putut să ia porție acelea. Toți bărbații din vechime au fost doar niște umbre care arătau spre venirea Lui, dar când a venit El, a dus la bun sfârșit întreaga bătălie. Da, bătălia s-a încheiat la Ghetsimani și pe Calvar, de aceea noi suntem deja biruitori. Înțelegeți? Noi nu mai avem pentru ce să luptăm pentru că lupta s-a încheiat, iar noi avem o garanție, o siguranță scrisă de Dumnezeu, Tatăl nostru, care Și-a ridicat mâna și a spus: *„Pe Mine însumi jur că sămânța Lui va stăpâni poarta vrășmașului!”* și acest lucru s-a întâmplat deja, pentru că *„El a fost străpuns pentru păcatele noastre; zdrobit pentru fărădelegile noastre; prin rănila Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53. 5).

Vedeți? Lucrarea este terminată și ne aparține, de aceea *„lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*

Da, Împăratul este în dimineața aceasta cu noi, iar binecuvântatul Său Duh se mișcă pe deasupra voastră, ca să primiți acel simțământ sfânt care vă va convinge că Cuvântul Său este adevărul, și că Dumnezeu este Tatăl nostru.

S-au împărțit numere de rugăciune pentru dimineața aceasta? Am spus să nu se împartă numere de rugăciune decât dacă printre noi se află străini, care doresc să se facă rugăciune pentru ei. Câți străini sunt printre noi astăzi? Ridicați mâna. Desigur, sunt 15-20. bine. Atunci voi striga numerele și vă voi chema pe platformă.

Cei din Tabernacol,
vă amintiți desigur, că v-am spus adesea că darul deosebirii va ajunge în
curând la final, după care va urma ceva mai puternic. Știam că așa va fi.
Privesc acum, spre doi dintre frații care au fost cu mine ieri și alaltăieri,
când s-a întâmplat acel lucru. Da, s-a întâmplat de 2-3 ori la rând, dovedind
că așa va fi.

Doamne, Tu ești
Dumnezeu, iar noi suntem slujitorii Tăi. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău și
pentru Duhul Sfânt care ne-a binecuvântat inimile. Suntem fericiți pentru că
acum știm că stăm aici ca biruitori; că stăpânim deja toate porțile
vrășmașului, deoarece am primit de la Tine cheia care poate deschide și birui
orice poartă dușmană: Numele lui Isus Hristos.

Luați această cheie -
Numele lui Isus Hristos - căci atunci veți birui orice poartă a vrășmașului,
care v-a îndepărtat de făgăduință.

O, Doamne, acesta
este motivul pentru care noi venim acum în Numele lui Isus - cu această cheie
dată de Tine -, ca să deschidem porțile pentru bolnavi și pentru cei necăjiți,
căci Tu ne-ai spus în Cuvântul Tău că:

*„....în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în
limbi noi:*

*vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i
va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” -
Marcu 16.17-18 -,
și noi știm că aceste lucruri sunt adevărate.*

Acesta este motivul
pentru care Te rugăm, Doamne, să îngădui ca oamenii să vadă manifestarea
Cuvântului făcut trup, care a fost străpuns pentru păcatele noastre și ne-a
dat vindecarea prin rănilile Sale, iar
acum locuiește în noi, făcând aceleași lucruri. Ajută-i să primească aceasta,
astfel încât să fie vindecați de toate suferințele, bolile și necazurile lor.
Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Teddy, ai vrea să
cânti încet „Crede numai!”? Putem începe de la nr.1. Deci 1,2,3,4,5,6,7,8,9, și
10. Bine. Ați putea să vă ridicați și să veniți aici în liniște?

Haideți să
vedem....Numărul 1, numărul 2. Cine are nr.1? dar numărul 2? Bine, domnule. Dar
nr. 3, nr.4, nr.5, nr.6, nr.7, nr.8, nr.9, nr.10?

În timp ce ei se
ridică și vin în față, aș vrea să vă pun o întrebare, vouă, celorlalți.

Este printre noi
cineva din acest Tabernacol, care este bolnav? Ridicați mâna. Cam 5,6,7,8,9
mâini. Dar dintre străini, mai este cineva care a venit după începerea
serviciului și astfel nu a primit număr de rugăciune? Ridicați mâna, vă rog. Mă
refer la cei care nu aparțin de acest Tabernacol și care au nevoie de Dumnezeu.
Ridicați mâna. În ordine. Bine.

Acum aș vrea să
faceți puțină liniște. Să vedem... Mai ai loc acolo, Billy? Bine. Numărul 10 a
venit? Am chemat de la 1 la 10. Da, să vedem mai departe: 11, 12, 13, 14, 15.
Ridicați-vă în picioare cei care aveți numerele 11-15. Da, 15, 16, 17, 17, 19,
20.

O, numai puțin! L-am rugat pe Billy să dea numere numai pentru străini din pricina darului deosebirii, înțelegeți? Fac aceasta pentru că mulți spun: „Aceștia merg la Tabernacol!”

Dar câți dintre voi n-au mai fost niciodată aici? Să vă vedem mâinile. Câți dintre voi n-au mai participat niciodată la adunările mele? Bine. O clipă, frate Teddy.

Toți ați auzit cum decurg adunările, nu-i așa? Acum fiți atenți.

Când a fost pe pământ, Domnul Isus nu a pretins niciodată că ar fi Vindecător. El era Sămânța Împărătească a lui Avraam și posedea făgăduința. Desigur, iar în Ioan 5.19, a spus:

„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”

Acum priviți. La începutul slujbei Sale, Duhul Sfânt a venit peste El, atunci când Ioan L-a botezat la Iordan, și astfel a devenit Mesia – Unsul. Să nu uităm că El a fost născut ca Fiu al lui Dumnezeu. Desigur, era Fiul lui Dumnezeu născut dintr-o fecioară, dar a devenit Mesia atunci când Duhul Sfânt a coborât peste El, deoarece Mesia înseamnă „Cel uns”.

Înțelegeți? El a devenit „Cel uns”, când Duhul Sfânt a coborât peste El. Voi m-ați auzit predicând despre Miel și Porumbel.

După patruzeci de

zile de ispită, El S-a întors. Cum a început lucrarea și cum s-a încheiat?

Noi știm că acolo era

un bărbat numit Andrei, care s-a dus la fratele său, Simon, care era pescar, și l-a adus la Isus. Când L-a văzut, Isus i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa, (care tâlmăcit înseamnă Petru).*” (Ioan 12.42). Vă amintiți?

Omul acesta a fost

foarte uimit de ceea ce i-a spus Isus, dar eu vă întreb pe voi: trebuia Mesia să facă aceasta? Cine știe, să spună „Amin”. El era Dumnezeu Proroc. Desigur.

Voi știți că Moise a

spus: „*Domnul Dumnezeuul vostru, vă va ridica un proroc ca mine.*”

Și dacă cineva nu va asculta de acest Prooroc, va fi nimicit din mijlocul poporului.”

Apoi aflăm că „*El a venit la ai Săi*” (Ioan 1.11). Cine erau aceștia? Iudeii. Dar ei nu L-au primit, așa că a trebuit să meargă la neamuri.

v.12: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor care cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.*”

Deci El S-a îndreptat

spre Neamuri, și aceasta de două mii de ani. Gândiți-vă însă la lucrarea Lui.

Când a văzut

lucrările lui Isus, Filip s-a dus la Natanael și i-a spus că el l-a găsit pe Acela despre care a vorbit Moise. Natanael a fost foarte surprins de cele auzite și nu a prea crezut, dar când a ajuns în prezența Domnului Isus, El i-a spus:

„Iată cu adevărat un israelit, în care nu este viclesug.” (v.47).

Ce crezi, dacă ai fi

fost tu în locul lui Filip, ai fi fost atât de duhovnicesc încât să îți dai seama cine era El?

Ascultați puțin.

Pentru Isus, Natanael era un străin. Poate că era pescar, iar Isus era dulgher, un Om de vârstă mijlocie, dar când l-a văzut pe Natanael, i-a zis: *„Iată cu adevărat un israelit, în care nu este viclesug.”* Păi, de unde știa El că Natanael era israelit? În nici un caz după îmbrăcămintă, deoarece toți se îmbrăcau la fel.

„...în care nu este viclesug.” De unde știa El că străinul acela nu era viclean?

Natanael avea cu

adevărat toate motivele să fie uimit. Așa se face că l-a întrebat pe Isus:

„Rabi, de unde mă cunoști?” Vedeți? El era curios să afle mai mult.

Și Isus i-a răspuns:

„Te-am văzut mai înainte să te cheme Filip, când erau sub smochin.” (v.48).

*Atunci Natanael a zis: „Rabi,
Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești
Împăratul lui Israel.”*

*v.50: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Pentru că
ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea
vei vedea.”*

Acesta este motivul
pentru care eu cred că Biserica Dumnezeului celui viu va vedea lucruri mai mari
decât acestea. Da, e gata să se întâmple, pentru că ați crezut.

În ce-i privește pe
cei care au respins aceasta din cauza barierelor denominaționale, mă îndoiesc
că vor crede ceva. Înțelegeți? Da, sunt numai două variante: ori mergi în
Lumină, ori ești orb. Lumina te va orbi sau îți va arăta calea.

Aceasta îmi amintește
ceva. Când am văzut Statuia Libertății, am văzut o mulțime de păsărele moarte,
care aveau capul zdrobit.

„Ce s-a întâmplat cu
ele”, l-am întrebat pe ghid, iar el mi-a spus: „În loc să se ducă după lumină,
în timpul furtunii, ele au încercat s-o înlăture și astfel s-au izbit cu capul
de geam până au murit – s-au sinucis.”

Exact aceasta se
întâmplă cu cei care se împotrivesc Luminii – se sinucid duhovnicește.

Du-te în Lumină, căci

El este Lumina, și atunci vom avea părtășie unul cu altul. Da, atunci toate bisericile vor crede, vor păși înainte și se vor bucura de binecuvântările lui Dumnezeu. N-ar fi minunat?

Uitați-vă la femeia samariteană. Ea nu era iudeică, ci samariteană. Și Domnul i-a zis: „Dă-Mi să beau”, după care au început să vorbească. Eu spun aceasta pentru noii veniți – ei au început să vorbească.

Ea nu știa că El era Mesia, ci vedea doar un om, un iudeu. Acesta este motivul pentru care în clipa când a văzut că vorbește cu ea, l-a zis: „Cum, Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteancă?” (Ioan 4.9), cu alte cuvinte: „Nu este normal ca un iudeu să vorbească cu o femeie samariteancă, deoarece noi nu avem legături unii cu alții.”

Dar ce i-a răspuns Domnul? „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”

Atunci femeia i-a zis: „Noi ne închinăm pe muntele acesta, iar voi, iudeii, vă închinați la Ierusalim.” (v. 20).

„Femeie”, i-a zis Isus: „Crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.” (v.21).

Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la iudei.

Dar vine ceasul și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.

Dumnezeu este Duh: și cine l se închină Lui trebuie să se închine în duh și adevăr.”

Înțelegeți?

Apoi, El a condus
conversația până la punctul în care a putut afla problema ei. Știți voi care era necazul ei? Știți cu toții care era necazul femeii de la fântână?

Ea a avut prea mulți
bărbați, nu-i așa?

Deci El i-a spus: *„Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici cu el.”*

Atunci femeia i-a zis: „N-am bărbat.”

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat.” (v. 16-18).

„Doamne”, i-a zis femeia, „văd că ești prooroc.” (v.19).

Dacă veți citi în textul original, acolo scrie: *„Înțeleg că ești Proorocul.”* Amintiți-vă că în Biblie ni se amintește tot timpul despre „Proorocul”.

„Ești Proorocul?”, a fost întrebat și Ioan.

Despre care Prooroc este vorba? Despre Cel anunțat de Moise.

Deci femeia l-a spus:
„Doamne, înțeleg că ești Proorocul.”

Noi am fost învățați și știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri.”

Acesta era semnul lui Mesia: să vadă care era necazul ei. Este adevărat?

„Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune toate lucrurile, dar Tu cine ești?”

Și Isus i-a spus: „Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.” (v.25-26).

Când a auzit aceasta, femeia și-a lăsat găleata la fântână și a alergat în cetate. Îmi imaginez cum striga cu inima tresăltând de bucurie: *„Veniți de vedeți un Om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta*

Hristosul?" „Nu este Acela despre care spune Biblia că va veni? Acolo este un Om, un dulgher obișnuit, dar El mi-a spus că am avut cinci bărbați și voi știți că acesta este adevărul. O, desigur, El trebuie să fie Mesia!” Vedeți?

Isus a spus: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi, și chiar în voi, astfel încât veți face și voi lucrările pe care le fac Eu, pentru că Mă duc la Tatăl, dar Mă voi întoarce ca Duh.”

Jertfa a fost adusă,
Sămânța Împărătească a murit, plătind astfel prețul păcatului, dar a treia zi a înviat, biruind puterea Satanei.

Acum Biserica este neprihănită prin credință în El, astfel încât Sămânța Împărătească poate să vină în acești oameni și să-i facă moștenitori: fii și fiice născuți din Dumnezeu.

Acum mă adresez celor care nu sunt în rândul de rugăciune.

Eu am vorbit cu Billy și i-am spus să mai împartă numere numai dacă sunt mai mult de zece străini printre noi, care au nevoie de rugăciune.

Uneori, eu dau numere de rugăciune și pentru cei care aparțin de Tabernacol, dar imediat sunt unii care se ridică și spun: „O, dar noi îi cunoaștem pe acești oameni, așa că s-ar putea foarte bine ca el să mintă, pentru că în realitate le cunoaște necazurile!”

Aceasta a făcut ca alteori să spun: „Nu mai chem pe nimeni, ci-L las pe Duhul Sfânt să aleagă El pe cine vrea”, dar nici atunci nu sunt mulțumiți și comentează.

Adevărul este că nu există nici o posibilitate de a aduce la Dumnezeu un om care nu a fost hotărât mai dinainte de El ca să fie un fiu al lui Dumnezeu. Nu există nici o cale pentru aceasta, deoarece Isus a spus:

„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl...” (Ioan 6.44).

Acesta este adevărul.

Astfel, indiferent cum a procedat Dumnezeu, necredincioșii au găsit motive ca să nu-L creadă. Totuși înțelepciunea lui Dumnezeu a fost îndreptățită.

Acum eu vreau să-i conving pe acești oameni că Isus era Sămânța Împărătească. El, nu noi. Noi suntem doar moștenitori prin El, căci acum toate lucrurile sunt ale noastre.

Ce s-ar fi întâmplat dacă ați fi fost și voi acolo, în ziua când El și-a început lucrarea cu Simon? Acela a fost primul lucru pe care L-a făcut. Și acum va fi primul lucru pe care-l va face pentru oamenii aceștia.

Ei n-au mai avut niciodată așa ceva.

Simon era un biet

pescar care nu avea nici măcar atâta carte încât să-și știe scrie numele. Da, Biblia spune că el era un om simplu și fără școală, iar când s-a dus la Isus, Acesta i-a spus: „*Tu ești Simon*”. Ce credeți că a gândit când a auzit aceasta? „*Tatăl tău s-a numit Iona, iar de acum înainte, tu te vei numi Petru.*” Ce ați fi gândit dacă ați fi fost în locul lui? Omul din fața lui îi citea gândurile? V-ar fi trecut prin minte că Acela era de fapt semnul lui Mesia?

Dacă acesta este semnul lui Mesia într-o epocă, atunci el trebuie să fie același în fiecare epocă, deoarece Dumnezeu nu Se poate schimba niciodată. Câți dintre voi știu că Mesia era Dumnezeu? Desigur, Unul. Și El nu Se poate schimba, ci trebuie să fie întotdeauna același.

Iată de ce El trebuia să dovedească și samaritenilor ceea ce le-a dovedit iudeilor – pentru că în lume sunt de fapt trei popoare: poporul lui Sem, poporul lui Ham și poporul lui Iafet: evreii, neamurile și samaritenii.

Observați Duhul

Sfânt? Câți dintre voi știu că Petru a primit cheile Împărăției? Ați observat că el a deschis aceste porți în ziua cincizecimii în fața iudeilor?

Apoi Filip s-a dus și

le-a predicat samaritenilor și i-a botezat în Numele lui Isus Hristos, dar cu toate acestea, Duhul Sfânt nu a venit peste ei, așa că a fost nevoie să-l aducă pe Petru, care și-a pus mâinile peste ei și astfel au primit Duhul Sfânt. Este adevărat ceea ce spun? Și același lucru s-a întâmplat apoi cu neamurile – în casa lui Corneliu. Porțile s-au deschis, iar ei L-au primit, acest lucru fiind valabil de atunci înainte. Ele sunt deschise pentru toți, deoarece Dumnezeu lucrează în toate lucrurile în felul Lui.

Acum, dacă El a dat făgăduința seminței Sale, și dacă voi sunteți acea sămânță, fără îndoială, veți vedea făgăduința Sa.

Toți acești oameni și-au ridicat mâna ca să arate că nu au mai fost niciodată în locul acesta. Pentru mine, ei sunt străini. Au venit cu puțin timp în urmă, iar Billy le-a înmânat numere de rugăciune. Mulți dintre voi și-au ridicat mâna arătând că deși sunt străini nu au primit numere de rugăciune. Adevărul este că acest lucru nu este important, pentru că dacă sunteți sămânța lui Avraam, sunteți moștenitorii făgăduinței. Credeți din toată inima voastră că prin rănilor Lui ați fost vindecați, apoi stați liniștiți.

Darul acesta este pentru a vă ajuta să-L credeți. Eu nu spun nimic de la mine, ci El e Acela care vă vorbește prin mine, deoarece dacă Duhul proorociei este de la El, înseamnă că proorocul îl are întotdeauna pe „Așa vorbește Domnul”, și că întotdeauna spune adevărul. Aici nu este vorba de o doctrină, ci dacă e de la Dumnezeu, El trebuie să se supună Bibliei, pentru că Dumnezeu nu poate să spună acum într-un fel, iar apoi să Se răzgândească. El trebuie să fie tot timpul același.

Voi, care stați acolo afară, credeți din toată inima! Acum aș vrea să nu vă mai plimbați, ci stați liniștiți, cât se poate de liniștiți. Din întâmplare, prima persoană care stă aici, în picioare, este un bărbat. Acum vom lua această Scriptură.

Mă vedeți unde sunt?

Câți pot înțelege aceasta? Aici sunt bărbați și femei pe care nu i-am văzut niciodată în viața mea. Ei n-au fost niciodată în adunare și nu știu ce se va întâmpla, așa cum nu știu nici eu, dar Dumnezeu a dat o făgăduință. Avraam nu știa ce avea să se întâmple când a luat cuțitul ca să îlucidă pe Isaac, dar Dumnezeu îi făgăduise, și aceasta a fost totul, așa că el (Avraam) l-a primit

Înapoi ca dintre cei morți, deoarece știa că Dumnezeu poate să-l învieze chiar și dintre morți. Este adevărat? Aceasta o stabilește.

Acum, lângă mine stă un bărbat, pe care nu l-am văzut niciodată și despre care nu știu nimic. Noi suntem străini unul față de altul, nu ne cunoaștem, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Dar prin acest dar dumnezeiesc, El poate să-mi descopere problema acestui bărbat. Adevărul este că noi ne naștem cu aceste daruri, deoarece Dumnezeu le-a hotărât înainte de întemeierea lumii. Câți știu aceasta? Deci, n-a fost nimic deosebit în faptul că am primit acest dar, deoarece așa a hotărât Dumnezeu.

Nu eu am făcut alegerea, ci El, înțelegeți?

Este la fel ca în cazul proorocilor din Vechiul Testament și cu toți ceilalți – ei au fost aleși mai dinainte de Dumnezeu.

Dacă omul acesta este bolnav, eu n-aș putea să-l vindec. Dacă este într-o nevoie, depinde de ceea ce vrea, dacă pot să-l ajut sau nu, căci dacă aș putea, l-aș ajuta cu plăcere.

Poate că are o supărare; sau poate că nici măcar nu este creștin; poate că este un impostor, eu nu pot să știu aceasta. S-ar putea să fie un om viclean care s-a strecurat aici și s-a prefăcut doar că e ca și ceilalți. Înțelegeți? Eu nu pot să știu, dar voi veți putea vedea că dacă Dumnezeu a dat o făgăduință, o va și împlini. Și eu vă întreb: dacă Dumnezeu își va ține făgăduința printre acești oameni, câți dintre voi vor crede din toată inima? Atunci credeți numai!

Să vedem, să luăm

Scriptura. Simon Petru a venit la Domnul Isus. Apoi Domnul i-a spus cine era și alte lucruri din viața lui.

Ei bine, același Isus

trăiește și astăzi. Credeți că El a înviat din morți? Credeți că Duhul lui Mesia trăiește astăzi chiar în Biserică, la fel ca întotdeauna? În ordine.

Voi, cei din sală,

care nu aveți numere de rugăciune, spuneți doar: „Doamne...” Desigur, în sală nu mai sunt oameni cu numere de rugăciune, deoarece toți cei care le au stau aici în față. Aceasta nu contează, de aceea spuneți: „Doamne, atinge-mă!” și veți vedea ce se va întâmpla. Haideți să vedem ce se va întâmpla.

Domnule, dacă ar fi

ceva cu care să te pot ajuta, aș face-o cu plăcere. Noi nu ne cunoaștem, te văd pentru prima dată, dar ca slujitor, știu să sunt răspunzător să spun adevărul și să fiu un martor al lui Isus

Hristos. Acum, nu vreau să-mi spui nimic altceva, decât să confirmi sau să infirmi și apoi să-L lași pe El să lucreze, căci El va lucra prin acest trup din fața ta, așa cum a lucrat prin trupul lui Isus, căci Dumnezeu era în Hristos.

Acesta este motivul

pentru care Isus a zis:

„Eu nu fac nimic până nu-Mi arată Tatăl care este în Mine, căci El Îmi spune tot ce trebuie să fac.”

Aceasta înseamnă că

nu Isus este Cel care a vorbit cu femeia, ci Tatăl care locuia în El a făcut aceasta; înseamnă că nu Isus era Cel

care a știut cine era Petru, ci Tatăl din El știa aceasta. Înțelegeți?

Acum pot să-ți spun

că tu ești creștin. Da, domnule, căci ai un duh bun și cald. Ești credincios și ai probleme cu stomacul din cauza nervilor. Este adevărat? (Da). Vedeți? Este întocmai. De unde am știut eu aceasta? Cum aș fi putut-o spune eu, doar nu ne-am văzut niciodată. Este adevărat, nu-i așa? Totuși dacă El îmi va descoperi, am să-ți spun mai multe. Mai e ceva: văd lângă tine o femeie. Este soția ta. Și ea are nevoie de ajutor. Da, domnule. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este necazul soției tale? În ordine, domnule. Ea are probleme cu inima. E adevărat? Are probleme și cu nervii. Da, domnule. Voi nu sunteți din orașul acesta, iar când veți merge acasă, veți pleca în direcția Cincinatti. Așa este. Sunteți din Cincinatti, Ohio. Numele tău este Williken. Întoarceți-vă acasă și fiți sănătoși. Dumnezeu să va binecuvânteze, și să vă facă sănătoși pe amândoi. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Vino, domnule. Crezi tu? Ai credință și nu te îndoii.

Vă rog, faceți

liniște cu toții. Vedeți voi, Duhul Sfânt este sensibil. Câți dintre voi știu aceasta? O mică întrerupere îl face să Se retragă.

După părerea

medicilor, tu vei muri în curând din cauza inimii. Acesta este adevărul. Tu vii din Chicago, domnule Mosley. Prenumele tău este Theodore. Tu crezi în Dumnezeu. Du-te acasă și vei trăi în Numele lui Isus Hristos care te-a vindecat. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Tu crezi în Dumnezeu?

Te supără un picior. Tu ești tot din alt oraș. Da, vii din Owensboro, Kentucky, și te numești doamna Lamb. Întoarce-te acasă și fii vindecată.

Doamna care stă aici
este tot din Owensboro. Tu ai o tumoare la sân și mâine urmează să fii operată.
Du-te, crede și vei trăi.

Tu crezi, domnule?
Suntem străini unul față de altul, nu-i așa? Numele tău este domnul Gilmore.
Așa este, și vii din Anderson, Indiana,
unde se află marea mișcare a „Bisericii lui Dumnezeu”. Ești aici pentru fiica
ta care este suferindă. Ea este pe jumătate paralizată. Crezi tu? Atunci du-te
și o vei găsi după credința ta. În ordine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede
numai!

Tu crezi din toată
inima, domnule? Ești din Indianapolis. Da, tu ești un propovăduitor al
Evangheliei, iar aceea este soția ta. Ea este suferindă. Are o boală a
esofagului. Da, suferă și cu inima și este puțin nervoasă. Văd că ea e surdă.
Vino aici. Mulțumesc.

Duh de surzenie, în
Numele lui Isus Hristos, îți poruncesc prin Dumnezeu cel viu, să ieși afară
din femeia aceasta! Acum mă auzi foarte bine. Mergeți amândoi acasă și fiți
sănătoși. Mergeți acasă. Mă auzi? Ești vindecată și totul va fi în ordine.

Tu crezi din toată
inima? Ai credință în Dumnezeu. Crede. Acea veche artrită, de care suferi, este
un lucru îngrozitor. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Atunci ridică-te și
spune: „Îți mulțumesc, Doamne, pentru binele făcut!”

Bine, soră,
întoarce-te și crede că boala ta de la genunche este vindecată. Întoarce-te
acasă, du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse!” și fii vindecată. Crede
din toată inima ta.

Voi credeți? Dar voi,
cei de afară, credeți și voi?

Doamna aceea mică, cu
părul negru, bolnavă de epilepsie... Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Bine, dacă
crezi, El o va face.

Aici este un
predicator. El dorește să trăiască mai aproape de Dumnezeu, nu-i așa, domnule?
Crezi că Dumnezeu va face aceasta pentru tine? Ridică mâna și spune: „O
primesc!”

U-hhh!

Doamna de aici are
probleme cu o mână. Ea are și o problemă duhovnicească la care se gândește. Așa
este.

Iată, aici o micuță
doamnă care se întreabă dacă va avea un bebeluș. Așa este. Tu ai fost la una
din adunările mele, și eu ți-am spus că vei primi un bebeluș de la Dumnezeu. Am
dreptate? Bine, atunci du-te acasă, căci vei avea copilul. Nu-ți mai face nici
o grijă în legătură cu aceasta.

Credeți voi din toată
inima? Fiecare crede? *„Sămânța lui Avraam
va stăpâni poarta vrășmașului”*. Sunteți voi sămânța lui Avraam prin Isus
Hristos? Dacă sunteți, ridicați mâna. Lăsați-vă apoi mâinile peste cel de lângă
voi. Unul pe celălalt. Stăpâniți poarta chiar acum, căci este a voastră. Vă
aparține.

„Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa.” (Iacov 5.15a).

În ordine. Rugați-vă în inima voastră. Rugați-vă așa cum o faceți la biserica voastră. Rugați-vă pentru cei care sunt lângă voi. Puneți-vă mâinile unul peste celălalt și rugați-vă.

Doamne Isuse, noi venim în acel mare Nume Atotputernic al Seminței Împărătești, care este Sămânța lui Avraam care i-a fost făgăduită pe muntele unde Tu i-ai dat în chip misterios (cum ai făcut ieri cu acele veverițe) acel berbec. Te rog, o, Doamne, Dumnezeule, să ne trimiți putere și credință, astfel ca fiecare sămânță a lui Avraam, să primească făgăduința dată. Eu știu că o vor primi, pentru că Tu ai spus că „Sămânța ta va stăpâni porțile vrășmașului!”

Dacă printre noi este cineva care pretinde că este sămânța lui Avraam, și minte, iartă-l pentru viclenia lui și îngăduie ca Duhul Sfânt să-i aprindă inima cu o credință vie. Lasă ca Duhul Sfânt să pună stăpânire pe fiecare inimă și să-i vindece pe toți aceia care au nevoie de vindecare.

Ei și-au pus mâinile unii peste alții, deoarece Sămânța Împărătească a spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede: în Numele Meu își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.”* (Marcu 16.17-18).

Cel care este în mijlocul nostru, este chiar Cel care a dat făgăduința, așa că ne va dovedi că acesta este adevărul.

Aici este sămânța, cu mâinile unul peste celălalt, pentru că Tu ai spus: „*Aceste semne îi vor urma pe ce vor crede...*” Fie ca Duhul Sfânt să curgă prin mâinile fiecăruia, în inimile oamenilor și în trupuri și să-i vindece pe toți care sunt în prezența Domnului. Îngăduie aceasta, Doamne.

Eu îl mustru pe Diavolul, mustru necredința, mustru orice duh rău, orice om viclean; mustru tot ce este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, și Te rog să îngădui ca Duhul Sfânt să Își ia locul în inimile oamenilor chiar acum, prin credință. Îngăduie să fie părăsiți de orice neputință, de orice boală și de orice suferință, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum, sămânță a lui Avraam, voi sunteți o seminție împărătească; voi sunteți făgăduința.

Câți dintre voi, pot să ridice mâna și să spună prin mila și ajutorul lui Dumnezeu: „Eu am primit ceea ce am cerut!”? Mulțumesc. Aceasta este. Pentru aceasta este făgăduința. Pentru aceasta a fost dată – pentru ca voi să puteți fi moștenitori ai tuturor lucrurilor prin Isus Hristos, care v-a salvat. Da, care v-a salvat din boală; din moarte, din iad și din mormânt.

Voi spuneți: „Frate Branham, dar noi toți ne ducem în mormânt!” Este adevărat, dar mormântul nu vă va putea ține. Și El a fost acolo, dar nu a putut fi ținut. Desigur, mormântul nu putea să-L țină!

Cineva spune: „Da, frate Branham, dar eu sunt atât de ispitit!” Și El a fost. Dar nu uita, că El te-a salvat din ispită.

Da, El a făcut-o, de
aceea poarta este a voastră. Voi stăpâniți totul prin Isus Hristos.

El vă dă totul fără
plată. Nu există nici o plată pentru aceasta. Este a ta. Nu te bucuri pentru
aceasta? Nu ești fericit pentru El? O, noi Îi mulțumim lui Dumnezeu!

Serviciul din seara
aceasta va începe la ora 7.30. Atunci îl voi lăsa pe păstor să vă vorbească.

Să veniți cu toții.

Dacă Domnul va voi,
duminică dimineață mă voi întoarce ca să mă rog pentru bolnavi.

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

- Amin -